

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 15.

(485.)

Vol. 21.

satellite 1-416

Thursday,

September 29,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Farnost sv. Václava oslavila 60 let

Pokud se člověk dožije šedesátky, pak začíná pomalu přemýšlet o důchodu. U organizací je to zcela jiné. Některé mají jepičí život. Vzniknou a zase zmizí. Jiné začnou pomalu, jakoby neviditelně a pak se rozrostou. Připomínají řeku, která začne někde v horách a pak se rozroste, až dospěje k cíli v moři. Jiné splní své poslání v určité době a pak zaniknou. U církve je to poněkud jiné. Je to společenství věřících, které je těžko definovatelné. Společenství poutníků, které trvá téměř dva tisíce let. Z generace na generaci se předává víra, ale při tom nikde není zaručeno, že ten, kdo ji předává bude mít komu ji předat a že se naopak v církvi neobjeví lidé, kteří k ní nikdy neměli vztah, nepatřili k ní, ale budou pokračovat ve vyznačené cestě.

Poslední víkend před svatým Václavem se tedy oslavovalo šedesát let trvání farnosti. A to přesto, že před dvanácti léty z pohledu lidského vypadal tento sbor věřících jako většina organizací v exilu, tedy, že je pouze otázkou času, kdy se z tohoto místa na 496 Gladstone Ave. v Torontu stane něco jiného, tak jako se tomu stalo s jinými krajanskými organizacemi jako například Kampeličkou. Dnes farnost vzkvétá a žije svým životem.

Není náhodou, že právě na poslední neděli před svátkem svatého Václava připadl text z Matoušova evangelia (16, 24-25): 24. Tedy řekl Ježíš učedníkům svým: *Chce-li kdo za mnou přijít, zapřít sebe sám, a vezmí kříž svůj, a následuj mne. Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezně ji.* Tento text platí nejen pro jedince, ale i pro církev, farnosti a sbory. Propočítávání a ekonomické zajišťování do budoucna nemusí nic znamenat a naopak tam, kde se nám to zdá beznadějně, se může objevit nová naděje.

Zajímavé na kázání biskupa Petra Esterky bylo, že se nesoustředil pouze na svatého Václava, ale i na jeho prarodiče Bořivoje a Ludmilu, kteří měli na život svatého Václava vliv. Samotný svatý Václav se zasloužil nejen o rozšíření křesťanství, ale staral se i o chudé a postavil se také proti tomu, aby se lidé, obzvláště ženy, prodávali do otroctví. Zabýval se i postavou jeho bratra Boleslava

SKUPINA ZÁDRUHA

I., který svatého Václava zavraždil, ale pak svého činu litoval a nakonec šel v jeho slépečkách. Syn Boleslava I., Boleslav II. zřídil v Praze biskupství, dcera Doubravka si vzala v roce 965 polského knížete Měška a zasloužila se o rozšíření křesťanství do Polska a druhá dcera Mlada se stala abatyší u sv. Jiří.

Během bohoslužeb došlo k svátosti biřmování (z latinského confirmatio), kdy tři dospívající členové farnosti se přiznávají k tomu, že rozhodnutí rodičů o jejich křtu, bylo správné.

Na oslavy přijela z Moravy cimbálová kapela *Zádruha* a bohoslužeb se zúčastnili i velvyslanec ČR v Kanadě pan Karel Žebrakovský, nový konzul v Torontu Vladimír Ruml s rodinou, zástupkyně Sokola paní Hana Jurásková, starosta Sokola Josef Čermák, předseda Cyrilometodějské ligy Václav Vostřez, předseda MMI František Ječmen, otec Josef Vaňo ze slovenského kostela Cyrila a Metoděje v Mississauze, otec Šach a další duchovní.

Vznik farnosti svatého Václava patří do období, kdy dochází k obnově katolické církve. V roce 1958 je zvolen papežem Jan XXIII., který svolal Druhý vatikánský koncil. Biskup Esterka k tomuto období říká: „Osobně jsem vyšel z tradičního prostředí, ale v této době se církev otevřela světu. Na koncil přišla řada biskupů z celého světa a přednesla tam své problémy. Nový přístup se neprobojovával lehce. Připomíná mi to příběh z české literatury, kdy v jednom románu vyjde kněz mezi italské dělníky a nemá odvahu je oslovit. Církev u nás se těžko osvobodila od svého kontaktu s těmi nahoře a teď najednou přišlo něco zcela rozdílného. Teď, když se častokrát vracím domů mám pocit, že se církev opět od těchto obyčejných lidí vzdaluje. V minulosti se církevní hierarchie spojovala se světskou hierarchií a to pak ovlivňovala i

práci kněží. Druhý vatikánský koncil znamenal otevření se ostatním církvím. Já jsem zde necítil příliš velký problém, protože jsem z Moravy a tam byli všichni katolíci. Netrpěl jsem v mládí nedostatkem dobrých kněží. Jedním z nich byl farář Pořízek, který za války hodně pomáhal lidem, kterého pak komunisti zavřeli a na následky věznění po operaci za záhadných okolností zemřel.“

Má se křesťan angažovat v politice? „Otázkou je, jakým způsobem se angažuje. Jestli to bude za cenu politických machinací a represí nebo demokraticky. Vždy je otázkou, jestli za tím bude otázka násilí. Můžeme na angažování se v politice i doplatit a být i poraženi. Jedná se však o dialog, o přesvědčování. Jsou křesťané jako Dietrich Bonhöffer, kteří se dokázali obětovat, podobně jako sv. Václav. Znal jsem trochu

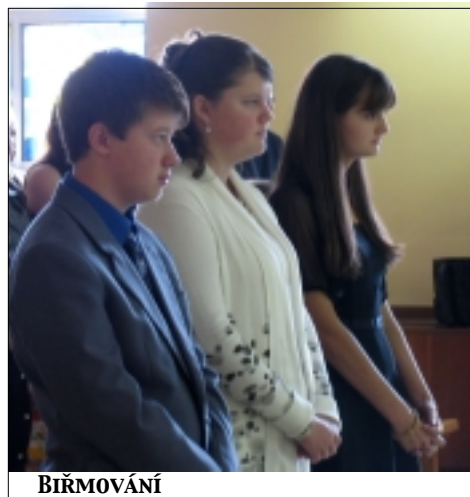
Jana Waldaufa a on nevyznával nějak hlasitě křesťanství, ale snažil se podle toho žít a díky tomu ovlivnil hodně lidí správným způsobem. Jiným příkladem byl u nás v Kalifornii velmi úspěšný podnikatel a politik, ten se celý život ptal, co by tomu řekla maminka, která mu umřela v pěti letech. Při tom neměl lehký život, dvě děti tragicky zahynuly. Přesto umíral velice vyrovnaně a netrval na tom, že musí žít co nejdéle. Záleží skutečně na přístupu toho člověka. Pokud se jedná o církev, je církev v Severní Americe a v Čechách jinak organizovaná. V Severní Americe si všechno lidi platí sami, zatímco v Čechách byla církev poměrně bohatá a měla řadu zemědělských hospodářství a získávala peníze z vlastních zdrojů. Tento majetek byl zabaven a dnes jí stát tyto peníze dluží. Takže církev není dotována státem, jak se dnes velice často tvrdí. Zapomíná se, jak to bylo po pětáctýřicátém: nejdříve přišli na řadu velkokapitalisté, pak ovládli komunisti policii a třetí byla na řadě církev. Stát pouze vrací nepatrné procento z toho, co zabral.“

Jaké je nebezpečí pro zdejší farnost, která přežila šedesát let?

„Pokud vymřou zde v Torontu Češi a Slováci, tak zanikne i farnost, naši mladí lidé se rychle asimilují. To vidím v Kalifornii. Naději vidím v určitých intelektuálních skupinkách, které se třeba tvoří kolem Tomáše Halíka nebo v lidech ze Slovenska, které naše farnosti drží.“

Biskup Esterka předal během oběda, který byl vyprodán, ocenění Liboru Švořčíkovi a když jsem viděl mladé lidi, biřmování a zaplněný kostel střední generací, tak přece jen vidím i jakousi naději nejen pro farnost sv. Václava, ale pro celou naši komunitu zde v Torontu.

Aleš Březina

BIŘMOVÁNÍ

BISKUP PETR ESTERKA A VELVYSLANEC KAREL ŽEBRAKOVSKÝ